

[Christmas Møller.]

til Regeringen, at Oplysningerne om den erhvervsmæssige Stilling for Landbruget i Sønderjylland er nu engang af en saadan Karakter, at det lader sig ikke gøre at lade dette Spørgsmaal ligge.

Jeg ønsker endvidere at sige saa stærkt og indtrængende, som jeg kan det, at ingen kan heller være i Tvivl om, at det Røre, som tysknationale Kredse skaber i Nord-slesvig, ganske utvivlsomt med Støtte fra vide Kredse paa den anden Side Grænsen, er af den Karakter, at det kalder paa dansk Offentlighed, det kalder paa Regering og Rigsdag til Handling, til Støtte af Nationaliteten paa begge Sider af Skelbækken.

Jeg slutter da med at sige, at vi har ingen Tillid til Regeringen og Regeringens Politik. Vi ser saaledes paa det, at Regeringen ikke paa den faste og stærke Maade, hvorpaa det skulde ske, har Haanden om Statens Rorpind. Regeringen har gennem denne Rigsdagssamling vist, at den ikke formaaede at skabe den Samling om vigtige Opgavers Løsning, som skulde skabes. Hvis Rigsdagssamlingen sluttes nu, da er der en Følelse over for Fremtiden af Uro, Usikkerhed og Utryghed, medens Regeringen kun havde en eneste forstandig Handling tilbage, nemlig at spørge Vælgerne om Adkomst til sin fortsatte Forbliven.

Jørgen Jørgensen: Den konservative Ordfører, der nu sluttede sin Tale, syntes at være meget misfornøjet med, at Landstinget nu skulde standse sit Arbejde. Jeg maa sige, at hvis Landstinget virkelig er blevet saa arbejdslysten, som det ærede Medlem gav Udtryk for, kan det naturligvis være kedeligt, at det ikke faar Lejlighed til at vise, hvad det er i Stand til at gennemføre, men der har dog ellers været Tid nok i den Vinter, der er gaaet. I øvrigt maa jeg sige, at hvis Landstingets Arbejdslyst skal give sig Udtryk i Resultater som dem, vi har set fra de sidste Dage, tror jeg ikke, der sker nogen større Skade ved, at Rigsdagen sendes hjem. Jeg tror ogsaa, Befolkningen vil føle det som en vis Befrielse, at de Forslag, som Folketinget har vedtaget, og som var af stor Betydning for vide Kredse af Befolkningen, ikke skal ødelægges ved Forhandlingerne i Landstinget, saaledes som Tilfældet er blevet med Renten.

Maa jeg over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller endnu kun sige et Par Ord straks med Hensyn til Korn. Der er efterhaanden ved at danne sig en Myte om Indførselen af Korn. Det ærede Medlem rullede med Millioner af Kroner til Anvendelse til andre Formaal, hvis vi blot kunde standse Indførselen af Korn i de 4 Maaneder, for hvilke Valutabevillingerne nu gælder. Hvad er Sandheden om dette Korn? Det er for det første ikke rigtigt, som det ærede Medlem siger, at alle sagkyndige erklærer, at vi har Korn nok her i Landet. Det ærede Medlem ved, at de sagkyndige paa dette Omraade, Kornimportørerne, har sagt, at man regner med, at der er en normal Beholdning af Korn, og at man maa kræve, at vi i de 4 Maaneder faar en Indførsel, der svarer til den Bevilling, der er sat op for disse 4 Maaneders Import. Dette er, hvad Sagkundskaben siger om denne Ting. Det ærede Medlem ved yderligere, at vi har ikke Brødkorn her i Landet, vi har ikke Rug nok, vi skal anvende et Millionbeløb i disse 4 Maaneder til Indførsel af Rug. Det ærede Medlem ved, at hvis vi i Dag standsede Importen af Korn, maatte det — hvis ikke andre Foranstaltninger blev truffet — betyde en Prisstigning, som ene og alene kom de handlende, Importørerne, til gode, og som Landbruget kom til at betale. En Kornordning gennemført i Dag skaffer ikke een Tønde Korn mere frem i Danmark.

Spørgsmaalet om Indførsel af Korn, og om det Beløb, der er sat op for de 4 Maaneder, kan holde, afhænger af, om man kan blive fri for Diskussion om Kornspørgsmaalet i de kommende Maaneder. Den Dag, da der ikke er nogen Interesse forbundet med at indføre mere Korn, end der er Brug for, fordi man venter paa en Kornordning med en Prisstigning, der skal give Mulighed for Fortjeneste, indføres der naturligvis ikke mere Korn, end man regner med der skal bruges. Importørerne har ingen som helst Interesse i at indføre Korn, der ikke kan sælges her. Derfor er det ikke rigtigt, naar det ærede Medlem jonglerer med disse Tal til Brug for andre Formaal, eftersom det ærede Medlem ved, at den væsentligste Del af disse Beløb skal anvendes i denne Periode til Indførsel af Rug, og at der ikke er nogen Udsigt til, at der bliver anvendt til det øvrige Korn mere end højst nødven-